

Isten, haza és az embertársak szolgálatára

TÁBORKERESZT

2021. Ősz

Ott voltunk a NEK-en

Győzelemről éne-
keljen
Napkelet és nap-
nyugat,
Millió szív össze-
csengjen,
Magasztalja az
Urat!
Krisztus újra
földre szállott,
Vándorlásunk
társa lett;
Mert szerette a
világot,
Kenyérszínbe rej-
tezett.

Krisztus, kenyér s
bor színében,
Úr s király a föld
felett:
Forrassz eggyé
békességben
Minden népet s
nemzetet.

„Ha itt vannak a cserkészek, akkor már minden rendben lesz”

helyszíni interjú a NEK-ről Szár Gyula Gergellyel

Szár Gyula Gergely premontrei szerzetessel, a Táborkereszt Katolikus Cserkészek Közösségének elnökével beszélgettünk a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus kezdetén a cserkészeknek szóló lelki programokról és arról a rengeteg fiatalról, akiknek a lelkesedése azt üzeni: az Egyház él.

Száler Tímea, Cserkész Magazin: Kérlek, mutatkozz be! Milyen pozíciót töltesz be a Cserkészek-NEK csapatában, és hogy kerültél közéjük?

Szár Gyula Gergely vagyok, premontrei szerzetes és pap, illetve cserkésztsízt. A Magyar Cserkészszövetségben belül a Táborkereszt elnöke – nemzeti káplán, a III. Kerület elnöke, a csornai 63. sz. Bessenyei György Cserkészcsapat parancsnoka.

A Táborkereszt előző elnöke, Kispál György cserkésztsízt atya kezdeményezte, hogy a cserkészek mindenképpen vegyenek részt a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson, mint 1938-ban, amikor legutóbb Magyarországon volt az esemény. Amellett, hogy szép és hasznos, ha jelen vannak ott a cserkészek, ennek a szolgálatteljesítésnek erős lelki vonulata is van. Amint tehát megnyílt a regisztráció lehetősége a cserkészönkéntesek számára, én rögtön jelentkeztem,

és beírtam, hogy a szervezésben is részt vennék. A programtörzsbe kerültem. A cserkész-lelkiségért felelősséget érző papokkal, szerzetesekkel, kispapokkal, világi segítőkkel úgy gondoltuk, jó lenne megszervezni a lelki programokat a cserkész önkénteseknek. Próbáltuk – és azóta is próbáljuk – kitalálni, hogy mikor van erre alkalmas idő. Úgy látszott, hogy a napok nagy részében este hat óra tájban vissza fognak érni ide az önkéntesek, legalábbis a többségük, tehát hét és fél tíz között van egy olyan időszak, amikor van némi szabadidejük. Nyilván akkor elmennek fürdeni, beszélgetnek egymással, lesznek, akik játszanak, lesznek, akik kicsit kinéznek a városba, de arra számítunk, hogy lesznek közülük olyanok is, akik szeretnének valami lelki programon is részt venni, hiszen valószínűleg a cserkészek közül többnyire azok jelentkeztek NEK-önkéntesnek, akiknek igényük

van ilyesmire. Számukra találtunk ki néhány lelki programot. **Van négy-öt cserkészpap, akik bejönnek minden este a kollégiumba,** és felajánlják, hogy lehessen náluk gyónni. Emellett lehetőség nyílik lelki beszélgetésre is, ami nem csupán a bűnökről szólna, hanem bármilyen lelki témáról; nevezhetjük akár lelki vezetésnek is. Ha esetleg ez néhányuknál rendszeressé válik, akkor hosszabb távra is találhatnak maguknak lelki vezetőt, akivel máskor is beszélgethetnek az imaéletükről vagy az aktuális gondjaikról. Olyan ötletünk is támadt, hogy

lehetnének csoportos beszélgetések, amelyekre akár őrök is jelentkezhetnek. Már a felkészítő hétvégén megkértük a résztvevőket, hogy ajánljanak ehhez témákat, amik foglalkoztatják őket. Most is van lehetőség arra, hogy ha bedobnak egy témát, másnap, de akár már aznap este is beszélgethetünk róla. Ma este már volt is egy ilyen beszélgetés.

CsM: Mi volt a téma?

SzGy: Kereszténynek lenni a mai világban.

CsM: Ez elég tág.

SzGy: Igen, sok mindent magában foglal. A beszélgetés kezdőkörében szó volt többek között a bálnákról és a foszforeszkáló nyúlról. Ha megkérdezik tőlem, hogy mi a kedvenc tantárgyam, akkor én a reprodukciós állatbiotechnológiát szoktam mondani. Elsőre általában nem tudják, mit jelent. Ebben van a klónozás, géntechnológia és hasonlók. Ilyenekkel is foglalkoztam, a hittan mellett biológiatanár vagyok. Persze a beszélgetés további részeiben mélyebbre is jutottunk lelki, egyházi, erkölcsi kérdésekben. Mindenesetre így kell elképzelni a kicscsoportos beszélgetéseket.

Gondoltunk arra is, hogy lenne minden este egy vezetett ima, erre felépítünk egy ívet. Első este elcsendesedés, aztán Isten szeretetével találkozás, bűnbánati liturgia, utána lesz a Szent Ignác-i ritmikus imamód, utoljára pedig a szemlélődés, a képzelet imája.

CsM: Nekem az a kedvencem.

SzGy: Igen, sokak kedvence, főleg a vizuális típusoknak. A Szent Ignác-i szemlélődés szerintem nagyon jó bevezetés ahhoz, hogy az ember ne csak elolvassa a Bibliát, hanem tényleg elkezdjen imádkozni is.

CsM: Jól értem, hogy ezeknek az esti programoknak az a céljuk, hogy az egész nap szolgálatot teljesítő cserkészeknek is lehetőségük nyíljon a feltöltődésre? Mert ugye a résztvevők töltődni jönnek a NEK-re, de az önkéntesek az erre szolgáló eseményekből jóformán kimaradnak, hiszen dolgozniuk kell közben.

SzGy: Tulajdonképpen igen; ez a céljuk. Azok közül, akik tegnap este

visszajöttek a szolgálatból, többen mondták, hogy ott voltak a nagy elsőáldozással egybekötött nyitóceremónián és az első nagymisén, de néhányan ebből nagyjából annyit érzékeltek, hogy láttak a szemük sarkából néhány gyereket fehér ruhában, de nem tudtak figyelni, mert folyamatosan csinálniuk kellett valamit a háttérben. Azért, hogy ők is el tudjanak mélyülni valahogy, kialakítottunk egy olyan imaszobát, ami egy kicsit interaktív is: lehet írni, rajzolni, olvasni és más ihlető dolgokat csinálni. **Van egy kápolnánk**, ami tényleg csendes; szent-

ségimádásra is alkalmas. Van még két szoba, ami gyóntatóhelyiségnek van berendezve; ide többnyire a bejáró papok jönnek gyóntatni. Mi pedig, akik az atyák közül itt vagyunk egész héten, igyek-

szünk végig elérhetőek lenni. Én például általában elmegyek a programok helyszíneire, és azokkal a cserkészekkel beszélgetek, akik éppen pihennek. Ki van írva az is, hogyan lehet elérni minket, akár a Facebook-profilunkon keresztül, és lehet velünk időpontot egyeztetni, ha valaki hosszabb beszélgetést igényelne.

CsM: Mik a tapasztalataid? Amikor a nap végén fáradtan beesnek ide a cserkészek, még azért elmennek ezekre a lelki programokra? Mennyire nyitottak?

SzGy: Igen, nagyon érdekes volt, hogy az első este, amikor két atya gyóntatott, akkor gyakorlatilag az erre rendelkezésre álló időben végig gyóntak náluk. A nagyobb szoba, ahol a kápolna van berendezve, tulajdonképpen megtelt olyan cserkészekkel, akik a vezetett imán vettek részt. Utána azt mondták, hogy nagyon jó volt elcsendesedni, imádkozni.

CsM: Szinte olyan, mint egy lelki gyakorlat.

SzGy: Igen, valaki a résztvevők közül is azt mondta, hogy ez egy lelki gyakorlat. Én annak azért nem nevezném. Van másfajta aktivitásra ösztönző része is a szolgálatból hazatérők számára szervezett esti programoknak. Most például éppen *A két pápa* című filmet nézik.

CsM: Nagyon jó, hogy van ilyen része is.

SzGy: A Táborkereszt kitelepült ide prospektusaival, például Kaszap Istvánról vagy magáról a Táborkeresztről, és lehet vinni a Cserkészélet imakönyvéből is. Kispál György atya összeállított egy jó kis csomagot mindenkinek, amiben különféle lelki természetű, erkölcsi, valóságos, cserkészethez kapcsolódó dolgok vannak.

CsM: Azonkívül, hogy ezeket a programokat koordináld, ellátsz más feladatot is? Részt veszel miséken? Mivel telik még a napod az esti programokon kívül?

SzGy: Tervezem, hogy részt fogok venni. Az első misére nem értem ide, ugyanis én közben, azután, hogy elvállaltam a NEK-es szervezést, augusztus elsejétől plébános lettem öt faluban. A jövő héten össze lesznek vonva a misék, de kétszer egymás után azért

ezt nem lehet megtenni, úgyhogy most vasárnap fél egykor fejeztem be az utolsó misémet Szombathely mellett, utána tudtam jönni...

CsM: Ó, ráadásul olyan messziről?

SzGy: ...úgyhogy a nyitómisért rádión hallgathattam, elég rossz minőségben, ahol annyit tudtam követni, hogy nagyjából hol tartanak. A következő két nagymisére remélhetőleg részt tudok majd venni. Hol-

nap egyébként lesz egy olyan mise, amit csak a cserkészeknek szervezünk. Valószínűleg eljutok a Hungexpóra is, ahol minden nap van szentmise. Remélem, hogy ott is be tudok csatlakozni. Ma parkolóhelyet kerestem, aztán a templomot néztük meg, ahol a holnapi mise lesz, és ehhez hasonló prózai dolgokkal telt az idő, de nagyon jó volt, hogy így a nap vége felé elmozdultunk a vallásosabb dolgok irányába.

CsM: Van már esetleg olyan élmény, amit kiemelnél? Volt bármi pozitív apróság, ami megérintett?

SzGy: A visszajelzéseknek örülök nagyon, amik eddig érkeztek a cserkészönkéntesekről: „hogya itt vannak a cserkészek, akkor most már minden rendben lesz” – ilyeneket mondanak.

CsM: Ezek jöttek vissza?

SzGy: Igen. Már az önkénteseknek szóló oktatóvideókban megjelent ez a szemlélet. Az egyik ilyen videó az, amelyikben Bíboros atya hívja meg a NEK-re az önkénteseket. A cserkészeket külön említi, és előre meg is köszöni a szolgálatukat. Úgy tudom, a 2000 önkéntes közül 500 cserkész¹. Jó érzés, hogy így számítanak ránk, és hogy ennyi embert meg tudtunk mozgatni. Jó, hogy működik az egész: tényleg ott van a város különböző pontjain ez a rengeteg fiatal, akik odaadták ehhez az arcukat, a lelkesedésüket és az egész hetüket. Ez azt jelenti számomra, hogy az Egyház él.

CsM: Akkor mondhatjuk azt, hogy szerinted fontos, hogy a cserkészek ekkora szerepet vállalnak ennek a rendezvénynek a lebonyolításában?

SzGy: Igen.

CsM: Miért?

SzGy: Bi-Pi arra a kérdésre, „hogya lett a cserkészzet vallásos?“, azt a választ adta, hogy a cserkészzet sosem vált vallásossá, mert mindig is az volt, és ha ezt kihagyjuk belőle, akkor az már nem cserkészzet. És a cserkészek amellelt, hogy vallásosak, aktív emberek. Egy ilyen vallá-

¹ A cserkész önkéntesek száma a Kongresszus végére 600 fölé emelkedett

sos rendezvényen, mint amilyen a NEK is, magától értetődő, hogy a cserkészek szerveznek és segítenek, már csak azért is, mert a cserkész, ahol tud, segít. „Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnék a nevemben, ott vagyok közöttük.” Tényleg itt van velünk a Jóisten, és erre egy kicsit oda kellene most figyelniük. Biztosan van, aki már most nagyon vallásos itt a társaságból, és van, aki esetleg nem annyira, de hogy ez közelebb segíti az Istenhez, az biztos. Mégiscsak erről szól ez az egész, ezért lett létrehozva az esemény.

CsM: Szerinted az önkéntes csapaton belül a cserkészeknek miben van az erejük? Mitől ütőképes a cserkészgárda?

SzGy: Azt hiszem, hogy a válasz a szervezettség. Az itt az általános vélemény, hogy a cserkészek azok, akiknek mondunk valamit, és egyszerűen elkezdik csinálni. Nem kérdezik meg, hogy hogyan vagy miért, csak csinálják, mert ezt szokták meg a cserkész táborban és a vezetőképzőben,

ha voltak. A szálláshelyről is hallhattuk az adóvevőn, hogy mi történik a Hungexpón: valaki egy percen belül legyen ott egy bizonyos helyen, ezt a szektort zárjuk le, stb. A vezetők, akik

rálátnak az egészre, azt észlelték, hogy ha mondanak valamit az adóvevőn, akkor az egész tömeg az adott irányba indul. Ez fantasztikus élmény lehet. Mi irányítjuk a forgalmat, Isten pedig, reméljük, irányít bennünket.

2021.09.06.

megjelent a Cserkész Magazinban

A NEK margójára

Nagy örömmel töltött el, hogy a NEK szentmiséin a cserkészek szolgáltak a szentáldozások során! Egyenruhájukkal és felelősségteljes, komoly magatartásukkal méltó módon képviselték a Katolikus Anyaszentegyházat és egyben kifejezték tiszteletüket és hódolatukat a legméltóságosabb Oltáriszentség felé! A Hungexpo területén megrendezett egész hetes programok alatt is segítőkész szeretetükről tettek tanúbizonyságot! Az étkezésekben nyújtott kitartó segítségüknek köszönhetően gyorsan és biztonságosan zajlott a több tízezer ember ebéldeltetése! Meggyőződésem, hogy fegyelmezett és kreatív jelenlétük az

Eucharisztikus Kongresszuson nem csak felemelő és szívmelengető volt, hanem gyakorlatilag is nélkülözhetetlen volt, tekintve a másnapi érkező önkéntesek szerény számát! Dicséret és tisztelet illeti mindegyiküket! Parancsno-kaiknak is igen

nagy elismerés jár, továbbá köszönet az országos cserkészvezetőknek – köztük Kispál György atyának, mint értelmi szerzőnek - hogy ilyen módon akarták beilleszteni a cserkészek szolgálatát az Eucharisztia nagy ünnepének szolgálatába! Így a cserkészlet nem csak díszlete, hanem valódi résztvevője és kreatív segítője lehetett a Kongresszusnak! Köszönet érte!

Varga László hitoktató

Töltekezés az élővizek forrásából

A Cserkészek-NEK csapat már több mint másfél éve készült erre a páratlan eseményre. Az első időszakban a hangsúly a lelki ráhangolódáson volt, utána lezajlott a felkészítő, majd következett a várva várt rendezvény. Amikor az első meghirdetéskor jelentkeztem még egyedül voltam, aztán még csatlakoztak hozzám a cserkészcsapatukból és végül a Kárpát-medence sőt a nagyvilág magyar nyelvű cserkészeinek családja vett körül.

II. Vatikáni Zsinat: Lumen Gentium dogmatikus konstitúció alapján az Eucharisztia „az egész keresztény élet forrása és csúcsa”. Az összes szentség, mint minden más egyházi szolgálat és az apostoli tevé-

kenység is, a szent Eucharishtiához tartozik és reá irányul. Ebből a forrásból merítettem, merítettünk mindannyian, akik részt vettünk az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson. Már az lélekemelő volt, amikor szent elődeink nyomába léptünk a Szent István napi Szent Jobb-körmeneten, és a küldetésünk tudatosult akkor is, amikor a Magyar Szentek templomában közös szentmisén vettünk részt és mi, cserkészek betöltöttük a templomot. Itt hangzott el az a felhívás az oltárról, hogy legyünk mi a jelenkor magyar szentjei.

A Kongresszus alatt a cserkésztörvényünk szellemében ott segítettünk, ahol szükség volt rá, még akkor is, ha ez hajnali kelést vagy egész napos helytállást kívánt. Engem az érintett meg leginkább, amikor a sok szolgálat mellett tudatosan időt szántam rá, hogy a kápolna csendjében Jézus lábához üljek, és csak rá figyeljek. Ilyenkor és a szentsegímádásokon éltem meg azt, hogy az Eucharishtiából fakad min-

den kegyelem. Ő az élet, örök élet forrása és jó volt méríteni, töltekezni ebből a forrásból. A szentmisében van egy mozzanat, amire Barsi Balázs atya hívta fel a figyelmet. Az átváltóztatásnál az Eucharisztikus imában a mi Urunk, Jézus Krisztus a saját vére kelyhét az új és örök szövetség kelyhének mondja. Nincs ennél felemelőbb, mint ebből a szövetségből részesedni. Azt is észrevettem, hogy a

forrás a nyitó misétől a záró miséig folyamatosan áradt. Nyilvánvaló módon a fáklyás körmenetnél csúcsosodott ki, ahol már nem kis értéként, hanem hömpölygő folyamként vonultak az emberek tanúságot téve a hitükről és istenkapcsolatukról. Itt megjelent a fény is, mint jel, ami megvilágítja az Istenhez vezető utat.

Cserkészként hol a háttérben, hol a zarándokok előtt végeztük a feladatainkat. Én hálás vagyok, hogy ezt a rajommal (Szent Róza), illetve az egész csapattal együtt tehettem.

A liturgikus momentumok közül messze kiemelkedik a záró mise a pápai áldással. Ez az az útravaló, amit magammal viszek, és erőt ad, hogy ott folytassam a küldetésemet és ott szolgáljak, ahol éppen vagyok. S talán nem véletlen, hogy hazafelé induláskor az égen feltűnt a szivárvány.

Simai Éva-Éci sv
44 Dsida Jenő cscs Szatmárnémeti

„Velünk az Isten, értsétek meg, nemzetek és térjetelek meg, mert velünk az Isten!”

Tavaly elsők között regisztráltam a Nemzetközi Eukarisztikus Kongresszusra. Fontosnak tartottam, hogy részt vegyek ezen a világméretű tanúságtételen. Cserkészként pedig a második és a harmadik cserkésztestvérnyelvi vezéreltek, amikor önkéntesnek jelentkeztem. Éltre szóló élményként éltem meg a szolgálatot és a részvételt. Ennek egyik

bizonyossága, hogy 25x65 cm-es clip keretbe foglaltam a záró mise után készült csoportképet. Együvé tartozásunkat legjobban az fejezte ki, hogy a határon innen és túl élő cserkésztestvéreink, egymással

karöltve végezték ezt a nemes szolgálatot. Néhány gondolatban szeretném elmesélni a legszebb élményeim.

Szombaton este a roversenyt követően érkeztem meg a Vásárhelyi Pál kollégiumba. A vasárnapi nyitómisén az S1-es szektorban szolgáltam. Hétfőn a Hungexpon szentmisén és előadásokon vettem részt. Legjobban Szabó Konstantin görögkatolikus pap tanúságtétele érintett meg. Rövid helyzetértékelő előadást tartott a kárpátjai görögkatolikusság múltjáról és jelenéről. Személyes érintettségéről, mely viszontagságokkal teli volt, néhol elérzékenyülve beszélt.

Kedden este munka után vettem részt a Magyar Szentek Templomában tartott cserkészmisén. A templomkertben – fáklyákból álló – Bi-Pi tűzünk vendége Ekler Luca paralimpikon volt. Példaértékű kitartása és az élethez való hozzáál-

lása. Pénteken a Papp László Budapest Sportarénában a Forráspont Ifjúsági Esten Ákos koncertjén buliztunk, meghallgattuk a tanúságtevőket, majd közös szentségimádással és dicsőítéssel zártuk az estét. Meglepetésemre egy idős hölgy ült mellettem, de betudtam annak, hogy Krisztus az örök élet forrása és az is lehet, hogy a szentáldozás megfiatalít.

A Kossuth Lajos téri szentmisén, a 2-es beléptető kapunál segédkeztem, áldoztató kíséreként a zenekar előtt állva az A3-as szektorban ülő lovagrendek képviselőit áldoztattuk meg, valamint az Eukarisztiát szállító körmeneti kocsi indulásánál a fellépő dobogók elhúzásához is beosztottak. A körmenet zárásához négyes sorokba felálló kontingensből Balu kiemelt és nekem szegezte

a kérdést – mint gyökeres Budapestinek –, hogy a lemaradó ministránsokat el tudom-e juttatni a körmenet elejére. Végül csupán három ajaki ministráns élt ezzel a lehetőséggel, akik az Erzsébet tér és a Hild tér sarkán a tér felé közeledő menethez csatlakoztak. Számomra a fáklyás körmenet ekkor kezdődött. A Hősök terére megérkezve Dr. Erdő Péter bíboros áldását fogadtuk, majd régi himnuszunk – Boldogasszony Anyánk – minden versszakának eléneklésével zártuk az estét.

A záró mise reggelén tudtam meg, hogy az R1-es szektor beosztott vezetője leszek. Ahogy egy régi cserkészmondás tartja, egy állandó van, a változás.

A helyszínre érkezve szembesülnöm kellett a ténnyel, hogy a velünk szemben lévő L1-es szektorban nincs szentségőrző sátor, így, – mint rutinos áldoztató kísérők – a két szektorban megszerveztük a szentáldozás teljes menetét. A Kodály körönd Vasutasházánál a koron mögött állva láthattuk az Andrássy út közepén visszaforduló pápamobilt, melyen Ferenc pápa szeretetteljes mosollyal az arcán, intgetve üdvözölte a híveket, valamint a tiszteletére egysoros vonalban felálló tisztelgő cserkészeket.

*„Mert ahol ketten vagy hárman egybe-
gyűlnek az én nevem-
ben, ott vagyok közöt-
tük” (Mt 18.20). A
kongresszus prog-
ramjain százez-
rek vettek részt, és
milliók követték a*

*ös eszközök segítségével.
Nyíltan és bátran vállal-
tuk fel Krisztusi hitünket.
Kérjük az Istent, hogy
ne csak 2021-ben, hanem
életünk végéig tudjuk
felvállalni és követni őt.*

Villei-Pribék András

Az újságban megjelenő képeket a NEK cserkész résztvevői készítették. Az utolsó csoportkép szerzőjét sajnos nem ismerjük.

Gál Panna

Nekem nagyon jól telt az egész, aki nem volt ott, az nem tudja mit hagyott ki. Egyáltalán nem bántam meg, hogy elmentem, nem is akartam hazajönni. Fárasztónak fárasztó volt, de én élveztem. A feladatok közül talán az ebédeltetés az, ami kicsit nehezebb volt, mint a többi, de azt is szerettem, főleg

az ott lévő kedves emberek miatt. Aztán a tolmácsgép osztogatás az nagyon jó volt, ott is nagyon sok kedves ember volt. A legjobb az volt, amikor külföldi emberekkel kellett

szót érteni, nem volt egyszerű, de érdekes volt. Jó érzés volt segíteni az embereknek. Na meg a szombat este... Szerintem az volt a legjobb. Igaz, hogy sokat kellett állni, de a körmenet, és az a rengeteg kedves ember szebbé tette azt az estét. Rengetegen integettek, mosolyogtak. Volt, aki tisztelgett is, például egy kislány, meg két kiscserkész fiú is, nagyon aranyosak voltak. Nagyon sokan megdicsérték, kitartást kívántak, és egy nénitől, aki nem is magyar volt, kaptam szőlőcukrot, amire hirtelen csak annyit tudtam mondani, hogy „Thank you!”.

Nagyon örülök, hogy részt vehettem, ez egy felejthetetlen élmény marad számomra.

Gál Panna (RMCSSZ, 04. Szent István cserkészcsapat)

Az egyik legjobb élményem

a gyertyás körmenet volt, a Kosuth téri szentmise után, mert cserkészként az a megtiszteltetés ért, hogy fáklyát foghattam az Andrássy úton. Egész nap rengete-

get gyalogoltunk, ezért nagyon fáradt voltam, ráadásul a mise vége előtt futólépésben siettünk vissza a helyünkre, de ahogy közeledett felénk a körmenet, és sorra gyújtottuk meg a fáklyákat, ez a fáradtság valahogy elszállt. Az a rengeteg mosoly, biztató,

kedves szó, amit a zárándokoktól kaptam/kaptunk aznap este, minden fáradtságot elfeledtetett, és éreztem azt, hogy én ott jó helyen vagyok. Volt olyan is, aki tisztelgett nekem, vagy megfogta a kezem, illetve olyan is, aki megköszönte a szolgálatunkat. Vagy egy órát álltunk ott az égő fáklyákkal, de egy pillanatnak tűnt az egész. Jó volt megtapasztalni azt, hogy ennyi kedves ember létezik a világon, és jó volt ennyi cserkésszel közösen szolgálni.

Gál Fanni (RMCSSZ, 04. Szent István cserkészcsapat)

+! JM!

A legnagyobb lányom, Mercedesz 9-ből 9 napot szolgált. Azóta sem sikerült visszarántanom a földre, akkora élmény volt neki.

Ami programokon részt tudtam venni, azokon egyenruhában voltam én is, és a kisebb gyermekeim is - büszkeséggel tölt el, hogy ezekkel az önkéntesekkel egy családba tartozom.

Gratulálok a
CserkészekNEK
szervező csapa-
tának!

LR!

Geiger István 923 pk

Halihó!

Rengeteg pozitív élményem van a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusról. Jó volt együtt megélni a szolgálatkészséget, a kötelességteljesítést nagy-nagy jókedvvel. Már az is élmény volt, ahogy a kollégiumból eljutottuk egy-egy helyszínre végeláthatatlan sorban, unos-un-

talánig zengve az „Árvalányhaj”-t, és közben a szokásos beszólások helyett olyanokat hallva, hogy „ez kéne minden gyereknek”. Aztán, pl.

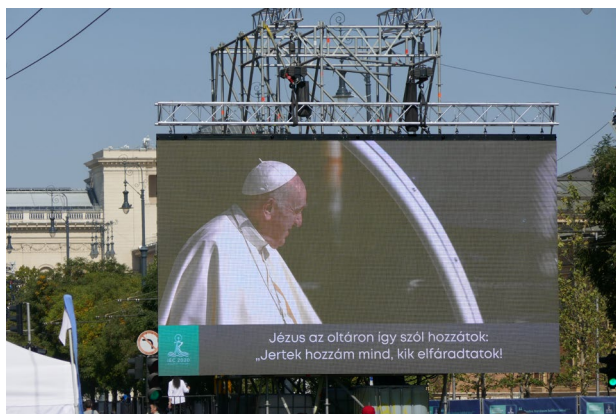

amikor a tűző napon a jégpálya betonján nem elhervadtunk, hanem kivirultunk egy hatalmas leveles a májuszózással meg torpedózással. Szép volt a fáklyás körmenet is, ahol a körülöttem lévő cserkészek hangoosan énekeltek, és nem csak testben

voltak jelen. A legszebb élményeim azonban a Gondviseléshez kötődnek. Áder János pénteki tanúságtétele jut most eszembe: „vajon véletlen?”. Vajon véletlen, hogy záró szentmisén valamiért nem az eredeti terv szerinti szektorban kötöttünk ki, és pont Istvánt kísérhettük az áldoztatással, és ebben a szektorban több csapattagunkkal is találkozhattunk? (Tudom, tudom: minden szektorban ott voltunk.) Vajon véletlen, hogy pont akkor fogyott el végleg a már egy ideje megszáporított Oltáriszentség, amikor elfogyott a sor? Vajon véletlen, hogy

a szentmise után a lányok kötelező mosdó-látogatását követően pont akkor indult vissza a rajunk a Hősök terére, amikor a távolabbi rajok is odaértek, és mint egy megkomponált vonulás, egymás mögé felfejlődve haladtunk a hömpölygő tömegben, mint kés a vajban? Vajon véletlen, hogy Gabóval pont akkor és ott mentünk sétálni a Városliget-

ben, amikor Király Borcsa is ott volt? Nem hiszem. Szerencse? Így is hívhatjuk - de csak nagybetűvel. Nekem: AHA, AHA, AHA - köszönöm, hogy szeretsz engem!

Jó munkát!
Harkay Péter

Idézetek az Eucharisztikus Kongresszusról

„Isten áldd meg a magyart”

Ferenc pápa

„Az Eucharisztia hatékony gyógyszer ez ellen a bezárkózás ellen. Az élet kenyere ugyanis gyógyulást hoz a merevségre, és tanulékonyossággá változtatja azt. Az Eucharisztia azáltal gyógyít, hogy egyesít bennünket Jézussal: segít, hogy magunkévá tegyük az ő életmódját, azt a képességét, hogy megtörje és odaadja magát testvéreinek, hogy a rosszra jóval válasszon. Bátorságot ad ahhoz, hogy kilépjünk önmagunkból, és szeretettel lehajoljunk mások

törékenységéhez. Ahogy Isten teszi velünk. Ez az Eucharisztia logikája: Jézust fogadjuk, aki szeret minket és kigyógyít gyarlóságainkból, hogy szeressük a többieket és segítsünk nekik gyarlóságaikban. Mégpedig egész életünkben!”

Ferenc pápa

„Minden várakozásunkat felülmúlta.”

Erdő Péter bíboros

„Az elkövetkezendő évtizedekben az Eucharisztikus Kongresszusból fogunk élni.”

Veres András püspök

„A mindennapok részévé kell tennünk azt, hogy az Istenről beszélünk.”

Johannes Hartl

„A találkozó véget ért, a pápai repülőgép a magasba szállt, Jézus azonban közöttünk maradt, Ő nem utazott tovább, Ő velünk maradt a világ végezetéig. Magunkban visszük Őt tovább, otthonainkba, munkahelyeinkre,

ezer apostol indult útra a tiszta forrástól, hogy magukkal vigyék azt az élő vizet, ami egyedül képes oltani a szomjat, ami egyedül képes megtisztítani ezt a földet a szennytől, mocsoktól. Kezdjük el ezt a megtisztulást, ébresszük fel a magyar egyházat!”

Bese Gergő atya

Csodálatos volt látni, hova tartozom!

Pindroch Csaba

„Hálásan köszönjük a cserkészek példás helytállását, segítségét a kongresszus számtalan pillanatában és sok helyszínén! Isten áldja meg a magyar cserkészeket, a Táborkezeszt, és a lelkes atyákat!”

+ Székely János püspök

„Az Isten keresése, befogadása nem lehet passzív, az cselekvő aktivitást jelent. Jeleket mindannyian kapunk, csak rajtunk múlik, hogy a véletlent vagy Isten keze munkáját látjuk benne. „Az én tanúságom, hogyha az isteni törvények szerint élsz, jól sáfárgatsz a

talentumokkal, és szívedben, lelkedben, cselekedeteidben is keresed Istent, akkor meg is találod.”

Áder János

Pályázat NEK cserkész önkénteseknek

A NEK cserkész önkéntesei számára meghirdetett Római zarándokút 2. feladata (az elsőt a szolgálattal már teljesítettétek):

Keressetek fel cserkészsírokat, készítsetek fényképet róluk! A fénykép mellé írjatok rövid ismertetést az elhunyt cserkész életéről. A képeket juttassátok el őrsvezetőtökhöz, tőle várjuk az őrök közös munkáját.

Beküldési határidő: 2021.11.14.

Cím: taborkereszt@gmail.com

